

இப்போது இதை எழுதிக் கொண்டு இருக்கும் கணத்தில் அந்தக் கட்டத்தை நினைத்துப் பார்த்தால், அப்படியெல்லாம் “ஒருத்தர் இடம் கொடுத்துத் தால எதையும் எழுதிவிடுவதா?” என்று கேட்டாரே சிலைப்பா, அந்த மனநிலையைக் கொடுத்துத் தாலே அவரும் அவரது எழுத்துப் பத்திரிகையும் தான். அதற்கும் மலே, எங்கள் மனம் நடமாடிய அந்தச் சின்ன இலக்கிய சபிலில் இதைத் தானே நான் கற்றுக்கொண்டேன். எழுத்து, இலக்கிய வட்டம், அதைத் தொடர்ந்து தவேசித்திர பாரதியின் ஞானரதம் எல்லாம் என்னிடம், மனம் விட்டு எந்தத் தடையும் உணராது பசும் எழுதும் உணர்வு கொண்டவர்களிடம் இதைத் தானே எதிர்பார்த்தது. வறே கால கட்டங்களில் எழுத்துப் பத்திரிகையும் தோன்றியிருக்காது. அங்கு ஒரு சிலைப்பாவும் எங்கள் முன் இருந்திருக்க மாட்டார். சிலைப்பா எழுத்துக்கு வகுத்துள்ள எல்லகைக் கோட்டுக்குள் நான் எழுத ஆரம்பித்த எந்த கட்டுரையும், எல்லாக் கலகையையும், இலக்கியத்தையே பாதிக்கும் அறிவுத்துறகையையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பார்வை, எதையும் தனித்துப் பார்க்க இயலாது என்ற பார்வை, ஒன்றின் வறட்சியோ, வளமோ தனித்து எந்தத் துறையிலும் வரம்பு கட்டிக் கொண்டு இருப்பது சாத்தியமில்லை என்பது போன்ற அணுகுமுறை எல்லாமே எழுத்துப் பத்திரிகைக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆனால் அதை சிலைப்பா வரவற்றார்.

அவர் சாதகமான பார்வை கொண்டிருந்த ந. சிதம்பர சூப்பிரமணியத்தின் “நாகமணி” மண்ணில் திரியுது வானம்” போன்ற நாவல்கள். நா. பார்த்த சாரதியின் ஆத்மாவின் ராகங்கள், மணிக் கொடி காலத்து கி.ரா. வின் நாவல் (சிலைப்பாவே என்னிடம் கொடுத்து எழுதச் சொன்னது), பி.சிலை வராஜின் மலரும் சரூகும், சிதம்பர ரகுநாதனின் அபத்தமான கட்டுரை இவற்றையெல்லாம் நான் தீ விரமாக எதிர்த்து எழுதியிருக்கிறேன்.

ஹபெசிபா ஜேசுதானபைப் பற்றியோ, கிருத்திகா பற்றியோ எனக்கு ஏதும் பெரிய அபிப்பிராயங்கள் இரூந்ததில்லை. கு. அழகிரிசாமி எனக்குப் பிடித்த எழுத்தாளர் என்ற போதும் அவர் க.நா.சு. பற்றி எழுதியது அபத்தமாகப் பட்டபோது அதை நான் எழுத்து பத்திரிகையில் எழுத்த தயங்கவில்லை. சிலெல்பாவாவுக்கு மறுப்பு இரூந்ததில்லை. எனக்கு மிக ஆச்சரியம் அளித்தது, கு. அழகிரிசாமியை சின்னையில் நேரில் சந்தித்த போது அவர் மிக நட்புணர்வுடன் தான் பழகினார். என்தலமைமுறை எழுத்தாளர் யாரும் என்னமைமுகம் கொடுத்துப் பேசியிருக்க மாட்டார். பகமையின் ஜவாலனை மன்குத்தசைச் சூட்டிரித்திருக்கும். தில்லியில் நடந்த ஓவியக் கண்காட்சிகள் ஒன்றிரண்டைப் பற்றியும் (யுகோஸ்லாவிய ஓவியக் கண்காட்சி ஒன்று பற்றி எழுதியது நின்னையிலிருக்கிறது.) எழுதியிருந்தனே. இப்பாஹீம் அல்காஷியின் இயக்கத்தில் தேசிய நாடகப் பள்ளிமுதன்முதலாக மோஹன் ராகஷே என்தும் ஹிந்தி நாடகாசிரியரின் முதல் நாடகம், லஹெரோன் காராஜஹன்ஸ் மடேயேறிய போது அது பற்றி எழுதியிருந்தனே. ஹிந்தி நாடக எழுத்து, மடேயேற்றம் எல்லாம் அல்காஷியின் காலத்தில் புதிய வரலாறு படதைதன். அந்த வரலாற்றின் ஆரம்ப நாடகங்களில் ஒன்று அது. ஆனால், தில்லியில் ஒரு ஹிந்தி நாடக மடேயேற்றம் பற்றி என்ன எழுதி விளக்க முடியும்? என்ன அர்த்தம்? அதற்கு. பாலசந்தரம், சோவம், கரேனி மோகனும் சின்னையில் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில் இதற்கெல்லாம் என்ன அர்த்தம்? எனக்கு ஏற்பட்ட உற்சாகத்தசைச் சொல்ல விரும்பினனே. அதற்குமலே அதற்கு அர்த்தமும் இல்லை. பயனும் இல்லை. இரண்டு நாடக உலகங்களும் வேறு வேறு வித்தியாசமான உலகங்களசைச் சேர்ந்தவை. எல்விஸ் பெஸ்லியையும் மகைக்லே ஜாக்ஸனையும் எம்.பி. ராமனாதன்குக்கு அறிமுகப்படுத்தும் காரியம் தான். சிலெல்பா எதையும் நிராகரிக் கவில்லை. இதெல்லாம் நமக்கு எதற்கு? என்று அந்த ஆரம்ப வருடங்களில் சொல்ல வில்லை. ஒன்றே ஒன்றை அவர் போட மறுத்து விட்டார். எழுத்து இதழ் ஒன்றில் சோ தமிழ் நாடகங்களின் பெருமதைப் பற்றி, ஏதோ ஒரு விழாவில் பேசிய பேச்சின் பதிவை வெளியிட்டிருந்தார். சோ அப்போது ஒரு பெரும் சபறாவளியாக தன் எதிர்ப்பட்டதையெல்லாம் சின்னா பின்னமாக கிக் கொண்டிருந்தார். தன் நாடகங்கள் மில்லம் அப்போது பிகேஷண்முகம், நவாப் ராஜமாணிக் கம் ஆர். எஸ் மனோஹர் போன்ற பழயை ஜாம் பவான் களையெல்லாம் இரூந்த இடம் தெரியாமல் செய்திருந்தார். அவர்கள் நாடகங்கள் மறநைத்ததைப் பற்றி எனக்கு ஏதும் வருத்தம் இல்லை. இவர்களமைத் தி தமிழ் நாடகம் எப்போதோ மாறியிருக்க வேண்டும். ஒரு புதிய அததியாயத்ததைத் தொடங்கி இருக்க வேண்டும். ஆனால் யார் யாருடைய நாடகங்களும் நாடக வாழ்க்கையும் மறயைக் காரணமாக சோ இரூந்தாரோ அவர்களையெல்லாம் மாபெரும் கலஞ்சுகள் என்றும் தான் ஏதோ ஜனங்களசைச் சிரிக்க வைத்து தானும் நாடகக் காரன் என்று ஒப்பதேத்துவதாகவும் தனக்கு முந்திய நாடக கலஞ்சுகளைப் புகழ்ந்து தள்ளியிருந்தார். சோ நாடகங்கள் என்ற பெயரில் செய்யும் காரியம் அன்றைய அரசியல் வாழ்க்கை நடப்புகளை நியாயமாகவே கலேசி செய்தது, இப்படி மடேயிலாவது நாடகம் என்ற பெயரிலாவது கலேசிச் சித்திரங்கள் அரசியலிலும் அறிவார்த்த உலகிலும் பட்டங்களும் அதிகாரங்களும் கொண்ட வேஷங்கள் தரித்து பவனி வருவதை கிண்டல் செய்யும் ஒரு விவகேமுள்ள மனிதராவது இருக்கிறாரே என்று நான் சோ பற்றி சந்தோஷப்பட்டாலும், அவரை நாடகாசிரியராகவோ, அவரதை நாடகங்கள் என்றோ, அவர் புகழாரம் சூட்டி பெருமதைப் படுத்தியவர்கள் எல்லாம் அதற்கு தகுதியானவர்கள் தாம் என்றோ நான் கருதவில்லை. அதை அவர் நிஜமாகவே நம்புகிறார் என்றால், தன் நாடகங்கள் மில்லம் அவர்கள் நாடக வாழ்வு மறவைத்தைப் பற்றி அவர் கவலைப்படாததும் அவர்களமைஜீவிக் கவைக்க தாம் நாடகங்கள் போடுவதை ஏன் நிறுத்த வில்லை என்றும எனக்குத் தோன்றிற்று. இதனை நான் எழுதி அனுப்பினனே எழுத்துக்கு. ஆனால் சிலெல்பா அதைப் பிரசுரிக் கவில்லை. அதற்கு அடுத்த முறை நான் விடும்முறையில் சின்னையை வந்தபோது

ஏன் பபோடவில்லை என்று சலெல்லப்பாவகைக் கட்டேட்டனே. சசோ தன் நாடகங்கள் மஃலம் ஒரு நல்ல காரியம் சயெத்து வருகிறார். அவரது அரசியல், சமஃக கிண்டல்களை ஜனங்கள் மிகவும் ரசிக் கிறார்கள். அதற்கு ஒரு இடம் உண்டு. இதலெல்லாம் தில்லியில் இருக்கும் உங்கள்குக்குத் தரெய்வில்லை என்று பதில் அளித்தார். பின்னர் நான் இதனை நாடகம் பற்றிய ஒரு நீண்ட கட்டுரையில் அடக்கினேன். அது பிரக்ஞை இதழில் பிரசுரமாகியது. அந்தக் கட்டுரையைப் படித்த சசோ பாராட்டவே சயெத்தார் என்று பிரக்ஞையை ரவிஷங்கர் சனென்னை சனெட்டிரலில் வண்டியை விட்டு இறங்கினதும் சசொன்னார்.

டனென்னி வில்லியம்ஸின் Street Car Name Desire என்னும் நாடகம் பற்றியும், James Baldwin-ன் Giovanni's Room பற்றியும் எழுதி அனுப்பியிருந்தனே. சலெல்லப்பாவுக்கு அவற்றை வளையிட விரும்பவில்லை. அவர் பதில் சசொன்னது ஜமேஸ் பாலவின் பற்றியது மாதிரி என்னைக்கு நினைவிலிருக்கிறது. "ஆமாம் எதற்கு இந்த கண்ணாவியலெல்லாம் பத்தி எழுதறே? அதலெல்லாம் அவாளோடயே இருக்கட்டும் நமக்கு வணெட்டாம். அதலெல்லாம் எழுத்து பத்திரிகைக்கு வணெட்டாம். நமக்குன்னு நிறைய வேறே காரியங்கள் இருக்கு." என்றார். காரணம் என்னைக்கு பாரிந்தது. ஜமேஸ் பாலவின் நாவல் மூழ்க்க முழுக்க ஹோமோ சகேசுவல் உறவு பற்றியது. டனென்னி வில்லியம்ஸ் நாடகம் பற்றி எழுதியதை க.நா.சு.வாக்கு அனுப்பினேன். அது இலக்கிய வட்டம் இதழில் பிரசுரமானது. இந்தக் கத்தையோடு தான் வ.ரா. பற்றி எழுதியதும் சசேர்த்து கொண்டது என்று நிகைக்கிறேன். அது தீபம் இதழில் பிரசுரமானது. வ.ரா பற்றிய எழுதிய அச்சுப் பிரதி என்னிடம் இல்லை. தலொலநைது விட்டது. எப்படி தலொலநைது?

என் விஷயத்தில் இதலெல்லாம் தலொலநைது ஒரு அலாதி காரணங்களகைக் கொண்டிருக்கும். படிக் கட்டுத்துச் சனெற குடும்பம் அதை பழைய பபேபர் கடையில் பபோட்டிருக்கும். "இதலெல்லாம் சசேர்த்து வைப்பனோ என்ன? வணென்னா அந்த எடகைக்கு வேறே பத்திரிகை தந்துடறனே, பழைய பபேபர் சசேர்த்ததும்?" என்று பதில் வந்தது. இன்னொருவன் இருபது வயதுக் காரன் படிக் கிறனே பரே வழி என்று எழுத்து, இலக்கிய வட்டம் எல்லாம் கட்டுத்துச் சனெறவன் காபி சாப்பிட பணம் இல்லையென்று அதுவும் பழைய பபேபர் கடகைக்குச் சனெறது. இதலெல்லாம் மீறித் தான் என் இலக்கிய சவேனை நநது வருகிறது!!!! இப்போது நான் யாரிடம் 1964-1967 தீபம் இதழ்களகைக் கட்டேபது?

ஆரம்ப வருடங்களில் சலெல்லப்பா ஏதோ ஒரு உத்சாகத்தில் எங்கள்குக்கு (கி.அ.சசசிதானந்தம், தரூம் சிவராமஃ, பின் நான்) இலக்கியம் மீறி மற்ற விஷயங்கள் பற்றி எழுத வாய்ப்புத் தந்த பபோதிலும், பின்னர் அவர் லகானை இறுக்கிப் பிடித்தார் என்றே சசொல்லவேண்டும். அவரது நியாயம் அவருக்கு. அந்த நியாயம் எங்கள்குக்குப் பாரிந்தது தான். ஆனாலும், மதலில் கொஞ்சம் இடம் கொடுத்து பழக்கி விட்டாரே. எழுத்து இல்லையெனில் இந்த அளவு இலக்கிய விவகாரங்களில் கஃட எழுத எங்கள்குக்கு வாய்ப்பு இருந்திராது எழுத்து தவிர வேறு எந்த பத்திரிகையும் இவ் விஷயங்களில் அக்கறை காட்டியதில்லை. மற்றவர்கள் எப்படியோ, சசசிதானந்தம், நான், சி. மணி யாரும்

வெளித் திரிந் திருக் கவடே மாட் டலோம் எனப் புது நிச் சயம் . இதில் , நகுலன் , தரூமு சிவராமி சி.கனக சபாபதி என று நிறையப் பரேசைச் சரே க் கலாம் .

ஆனால் எழுத் து எங் களாக் கு ஓரு வழி காட் டிவிட் டது. சின் ன பட் டிக் கடமை மாதிரி நாங் களும் புத் திரிகை தடொடங் கினால் என் ன? எனக் குத் திரிந் தவர் கள் , அக் கறை காட் டக் கபிபியவர் கள் என று எனக் குத் தனோன் றியவர் களாக் கலெ லாம் எழுதினனே . எழுத் து புத் திரிகை தன் னை இலக் கிய வட் டத் தை விட் டுத் தாண்டி எல் லகைளை விஸ் தரிப் பதில் சலெ லப் பாவாக் கு இஷட் டமில் லை. இலக் கியத் தில் ஏதும் விழிப் புணர் வு ஏற் பட் டவனே டுமென் றால் , தமிழ் நாட் டில் கலை இலக் கியத் துறகைள் அத் தனையின் வறட் டியயைடே , குணத் தையுமடே மாற் றவனே டும் . எனவடே பல துறகைளையும்த் தழுவியதாக் ஓரு புத் திரிகையை நாம் தடொடங் கலாம் . ஆளாக் கு முதலில் 100 ரபியாயும் பின் மாதாமாதம் 10 ரபியாயும் புத் திரிகை தன் னைக் காத் துக் களொள ளும் வரைய புத் திரிகைக் கு சலெ லவ் சயெ யலாம் . வல் லிக் கண்ணன் இதற் கு ஆசிரியராக் இரூக் கலாம் . பணம் படோடும் யாரும் இதில் பறொப் பறே க் வனே டாம் . எல் லாம் வல் லிக் கண்ணின் பறொப் பாக் இரூக் கட் டும் . அவர் தாராளமான பார் வைக் கொண்டவராதலாம் எதையும்த் தவிர்ப்பு வறொப் பறற் று , அணுகுவார் .என் று எல் லாரூக் கும்த் து எழுதினனே .

புத் து பன் னிரண் டு பரே இதற் கு ஓப் புதல் அளித் தார் கள் . இதில் சூஜாதாவும் ஓருவர் . மிக உற் சாகத் தடோடும் கட டாயம் தானும் இதில் சரே ந் துக் களொள வதாக் ஓரு நீ ண் டக் கடிதம் எழுதினார் . வல் லிக் கண்ணன் , புத் திரிகை தன் காலில் நற் கத் தடொடங் கும்த் வரைய தான் இனாமாக் இப் பறொப் பை ஏற் றுக் களொள வதாக் எழுதினார் . சந் தடோஷமாக் இரூந் தது. அசடோகமித் திரணுக் கு கணையாழி அனுப் பவம் உள் ளதால் , “வல் லிக் கண்ணன் எல் லா வலெகைளையும்த் பாரத் துக் களொள வார் . உங் கள் அனுப் பவத் தில் அவரூக் கு அவ் வப் பறோது ஏதும் உத் தவித் தவே எனில் அவரூக் கு உத் தவங் கள் ,” என று அவரூக் கு எழுதினனே . அசடோகமித் திர னிடமிரூந் து ஓரு நீ ண் டக் விளக் கமான பதில் வந் தது. அதில் அவர் சலெ ல் விரூந் தது, (க் கடிதம் மற் ற எதையும்த் பறோலத் தடே டுக் க் வனே டும் . யாரும் இதை மற் றுத் துக் களே வி எழுப் பினால் , தடே டுத் துவிட் டு மூடியும் என றே நினைக் கிறனே) சூரூக் கமாக் , அவர் எழுதியது: இந் தக் காலத் தில் சட் டக் காலரின் அழுக் குப் பட் டாமல் பாரத் துக் களொள வனே டியிரூக் கிறது. எல் லாத் துக் கும்த் பணம் தவேயாகத் தானடே இரூக் கிறது. எனக் கு மாதம் ரபி 300 கிடக் கைக் குமானால் , நான் வல் லிக் கண்ணனுக் கு உத் தவலாம் .” இது நட் ப்புது 1960 களின் பின் பாதியில் . 1966-67 ஆக் இரூக் கலாம் அனகேமாக் . அக் காலங் களில் என் சம் பளமடே ரபி 360 – 400 க் குள் . இதில் நான் தில் லியில் குடும் பம் நட் தத் தி, பறற் றாரூக் கும்த் பணம் அனுப் பி, .. எல் லாம் நட் க் க் வனே டும் . வல் லிக் கண்ணனுக் கு உத் தவ என று இவ் வளவ் பணம் கடே க் அவரூக் கு எப் படிக் மனம் வந் தது?. ஓரு காலக் கட் டம் வரைய இலவசமாக் வலெசயெ ய் முன் வந் த எந் த சம் பாத் தியமும் இல் லாத் வல் லிக் கண்ணனுக் கு அவ் வப் பறோது உத் தவ ரபி 300. அது எங் களாக் கு சாத் தியம் என று அவர் தீ ர் மானித் திரூக் கிறார் . இதற் கு புத் து வரூடங் களாக் குப் பறிகு, என் னை எழுத் தச் சலெ ல் வி, எழுதிய பறிகு அதபைப் பிரசூரிக் க மற் றுத் ததை பக் கத் திலிரூந் து பாரத் த் இரூ நணப் பர் கள் “இனி நாமடே புத் திரிகை நட் த் தலாம் . நாங் க் மபின் று பரே ஆளாக் கு ரபி 100 பறோட் டு நட் த் திவிட் டலாம் பறிய விஷயம் இல் லை” என று தடொடங் கியது தான் யாத் தரா. புத் துவரூடங் களாக் குப் பறிகு ஓரு புத் திரிகையின்

மழ்சு சலெவக க்குமரே ரு 300

புது பன்னிரண்டு பரூக கு எனக்குத் தரெந்த வட்டத்துக்குள் இருப்பவர்களுக்கு இதலெலாம் எழ்தினால் அது சலெல்பாவின் காதுக்குப் போகாமல் இருக்குமா? அவருக்கு இது மறகை கப்பட்ட அல்லது மறகை கப்பட்டவணே டிய விஷயமரோ இல்லலை. இந்தப் பத்திரிகைத் திட்டம் வறெும் பசே சரோடும் நின்ற பிறகு விடும்முறையில் சலெல்பாவைப் பார்த்த போது பக்கத்தில் சி.கனகசபாபதி இருந்தார். "நீங்க சலெல்பாடலாம் எனக்குத் தரெந்து போச்சு நீங்க பத்திரிகை ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டது" என்றார் சலெல்பா. இதில் மறகை கஎன்ன இருக்கிறது. இதரோ கனகசபாபதி இருக்கிறார் அவர் சலெல்லியிருக்கக் கட்டும். சச்சிதானந்தம், வதைஸ்வரன், மத்துசாமி யார் வணோலும் சலெல்லியிருக்கலாமரே?" என்றனே. அப்பரோது கனகசபாபதி "நான் உங்களுக்கு எழ்தினதைத் தான் சலென்னனே. நாமலெல்லாரும் சரேந்து சலெல்பாவின் ககைஎலை வலுப்படுத்துவரோம். பின் அவரே தம் தளத்தலை விஸ்தரிப்பார்" என்று என்றார். சலெல்பா இதகைக் கோபத்தில் சலெல்லவில்லை. "சயெயுங்கரோ எல்லாரும் அவா அவாளுக்கு தரோன்றியபடி முயற்சிக்கலாமரே. ஆனால் விட்டும் போச்சரே. எல்லாம் தனியா சயெய் தாத்தான் உண்டு. ஊர் கட்டி சகை கிழுக கறது நடக்குமா எனன்? என்றார்.

இதன் இன்னொரு காட்சி க.நா.சு. வின் வீட்டில். "சாமிநாதன் சங்கமம் - னு பரேல் ஒரு பத்திரிகை தொடங்கப் போறாராம்" இனிமரே. தீ பம் பார்த்தசாரதி, முரசலெலி மாறன் -ங்கற மாதிரி சங்கமம் சாமிநாதன் னு ஆயிடுவார்" என்று சலெல்ல, இந்த களே வியரே சலெளகார ஜானகி, படாபட் லட்சுமி புளிமட்டரை ராமசாமி என்று வளர்ந்து வந்த கலாசாரத்திலிருந்து பறந்து, அதற்கு, க.நா.சு. "அது என்னவரோ தரெயாது. சங்கடம் சாமிநாதன் னு ஆகலாம்" என்றாராம். அப்பரோது எங்களிடயரே மனக்கசப்பு நிலவிய காலம். அதுக்கு அடிக் கடி துபம் போட்டுக் கொண்டி இருந்தவர்கள் உண்டு.

இதற்கு ஒரு வருஷத்திற்குள் (அனகேமாக 1968) எனக்கும் முன்னால் எழ்துது பத்திரிகையரோடும் சலெல்பாவரோடும் பரிச்சயம் கலெண்டிருந்த, சலெல்பாவரோடும் அனகேமாக தினம் தினம் பார்த்துப் பசே பழகி வந்த ந.முத்துசாமி, சி.மணி, கி.அ. சச்சிதானந்தம் வி.து. சீனிவாசன் இப்படி பலர் சலெல்பாவாக்கு தரெயாமலயரே (அவருக்குத் தரெந்தால் மிகவும் வருத்தப்படுவார், ஆனால் புரிந்து கலெள்ளமாட்டார் என்ற நினபைபில்) கட்டடாக நடலை என்ற பத்திரிக்கையைக் கலெணர்ந்து விட்டனர். காலாண்டு பத்திரிகை. ஆசிரியத் வமும் பரூக கு ஒருத்தர் இருந்தாலும் ஒரு கட்டும் ஆசிரியத் வம் தான். எழ்துது பத்திரிகையில் தனக்கு இடம் கலெடும்பதில்லை, சலெல்பாவாக்கு தன் கவிதைகள் பிடிப்பதில்லை என்று சலெல்லி வந்த ஞானக் கத்தன் கவிதைகள் நடயில் மூதல் முறையாக வலெளிவந்தன. சி. மணியும் வரேமாலி என்ற இன்னொரு புனபையெரில் முற்றும் மாறிய வடிவிலும் பாணியிலும் கவிதைகள் எழ்துத் தொடங்கினார். சி.மணியிலும் கிண்டல் இருந்தது தான். ஆனால் வரேமாலியின் கிண்டல் வலெளிப்படயாகவும் முற்றிலுமாக கிண்டல் தலெனி ஏற்றது. க.நா.சு வுக்கு இது எல்லாமரே பிடித்திருந்தது. வரேமாலியும் ஞானக் கத்தனும் ரலெம்பப் பிடித்திருந்தது.

அப்டுபுது எழுத்து நடந்து கடுண்டு தானு இரூந்தது. நானு கு ஐந்து வருடங் களுக் குப் பின் தானு , கடுஞ்சு காலம் காலாண்டு பத்திரிகையாக மாறி பின் நின்றது. சலெல்பபா எழுத்து பத்திரிகையில் நடபை பற்றி எழுதியிருந்தார் . தன்னிடம் பயிற சியும் படுதனயையும் பறெறவர கள் புதிதாக கடபை பரப்பியது பற்றி வருத்தம் இரூந்திருக்கும் . ஆனால் கடுபமடு பகமையடு இரூக்கவில்லை. அவர் நடபை பத்திரிகையில் வந்துள்ளவபை பற்றி ஆதரவூடனயடு எழுதினார் . க.நா.சு. எழுதும் படுது, எனு நின்வைலிரூந்து சடுலக் கிறனே . சலெல்பபா தனு அச்சிலயடு தன்னசை சாரந்தவர களையும் வாரக் கமயுற சிக்கிறார் . அதமீ ந்ததுணிந்தவர களின் பத்திரிகை எனறு ஆங்கிலத்தில் தில்லி பத்திரிகைகளில் எழுதினார் , நடயில் எழுதிய வர கள் நிச்சயமாக வறூ தடுனியில் வறூ விஷயங் களபை பற்றி எழுதினார் கள் தானு . கலாநிதி எனறு படுறற்பட்ட கலைாசபதி எம்.ஏ. பி.எச் . பியின் தமிழ் நாவல் புத்தகத்தின் அபத்தங் களபை பற்றி நானு எழுதியிருக்கக் கடுடும் தானு . ஆனால் அத்தனை விரிவாக இல்லலை. வடு மாலியின் கவிதகைகள் , ந.முத்துசாமியின் நாடகங் கள் பிரசுரமாகியிருக்கும் தானு . அவர் பிரசுரிக் கமறுத்ததாகச் சடுலல்பபட்ட ஞானக் கடுத்தன் கவிதகைகள் பற்றி சலெல்பபா ஓரூ வாரத்தகை கடுட கண்டுனமாக எழுதிப் படுத்த நின்வைலு எனக் கில்லை. ஆதரவாகத் தானு எழுதியிருந்தார் . மாறறு இதயம் வடுண்டும் எனறநீ ண்டகவிதகை எழுதிய சலெல்பபா ஞானக் கடுத்தனின் பரிசில் வாழ்க்கை” கவிதயைபை பிரசுரித்திருக்க மாட்டாரா எனு? எனக் குப் படுக்கக் கிடதைத்து எழுத்து பத்திரிகையிலயடு நடபை பற்றியும் ஞானக் கடுத்தன் கவிதகை பற்றியும் தனு எழுத்து பத்திரிகையில் எழுதி தம் இலக்கிய வாழ்க்கையதை தடுடங் கியவர கள் , இன்னும் தடுடரந்து எழுத்து பத்திரிகையில் எழுதுகிறவர கள் எவரது எழுத்து பற்றியும் , ஞானக் கடுத்தன் கவிதகை பற்றிக் கடுட ஏதும் பாதகமாக கரூத்துக் கடுறி எழுதவில்லை. அவர் தடுடரந்து எங் கள் எழுத்துக் களயலெலாம் கவனித்துத் தானு வந்திரூந்திருக்கிறார் . இதகை இவ் வளவூ விரிவாக எழுதக் காரணம் இம் மாதிரியான ஓரூ புரளி காறநில் பரப்பபட்டு அது ஓரூ மாதிரியான ஆவணமாகப் பதிவூ பறெறு வருகிறது. க.நா.சு வும் கடுட தனக் கும் சலெல்பபாவூக் கும் இடயடு எழுந்துவிட்ட மனக் கசப்பை எனடு, சலெல்பபா தனு அச்சில் தனு சிஷயர களயும் வாரக் கப்பாரக் கிறார் . சிஷயர கள் அதற்கு எதிராகத் தானு சயெல்படுகிறார் கள் எனறு எழுதிவிட்டார் . சிஷயர கள் தம் மாரக் கத்தகை விரிவாக கிக் கடுண்டார களடு தவிர சலெல்பபாவூக் கு எதிராகச் சயெல்படுவில்லை.

இதறக் கில்லாம் பல வருஷங் கள் கடந்த பின் தானு அவரது இறூதி நாட்களில் தானு சலெல்பபாவிடமிருந்து காட்டமும் கசப்புமான எதிர வின்கைகள் வரத்தடுடங் கின. நடுர்ப்பு பசேசில் . எழுத்தில் அல்ல. அது அவரது கடசிக் கால தள்ளாமயிலும் மனம் நடுந்தும் . அது பற்றி பின்னர் .

vswaminathan.venkat@gmail.com